

Ensamhushåll betyder inte utan relation

Ofta när statistik jämförs mellan olika länder, tenderar Sverige att framstå som ett land där många människor bor ensamma, ett land av ensamvargar. Stämmer det? Och i så fall vad beror det på?

Är det vår skygga deprimerade natur som gör att vi är ointresserade av en partner? Är det jämställdheten som gjort att kvinnor inte längre behöver en partner för att kunna försörja sig? Eller är det tv-serien *Sex and the City* som gjort kvinnor ointresserade av medelmåttiga män? Kanske har bostadspriserna och bostadsbristen gjort det omöjligt att lämna ensamhushållet? Eller är det stadslivet, med nästan oändliga möjligheter till nya relationer, som omöjliggör seriösa relationer? Har skönhetsidealen gjort att vi inte längre attraheras av verkliga personer? Eller har vår kultur blivit så individualistisk att personer varken har intresse eller tid att engagera sig i en partner?

Är det här rimliga frågeställningar eller finns det andra perspektiv?

Det vi vet är att 60 procent av alla äldre än 20 år bor tillsammans med en partner, antingen som sambo eller gifta. Resten, det vill säga 40 procent, bor ensamma, är ensamstående föräldrar eller bor med sina föräldrar eller kompisar. Vilka är då orsakerna till dessa ensamhushåll?

Ja, en orsak är att många unga vuxna lämnar sina föräldrahem redan när de är mellan 19 och 21 år. I många andra länder bor unga vuxna kvar som singlar i sitt föräldrahem. En annan orsak är att många flyttar ihop med en partner och gifter sig senare i livet än tidigare generationer. Människor utbildar sig och vill göra karriär. En tredje orsak är att när skilsmässor blir

vanligare tillbringar fler en tid som singel i väntan på att starta en ny relation. Och slutligen, en fjärde orsak är att människor lever längre, vilket lett till att fler äldre lever sina sista år som änklingsar eller änkor.

Det finns alltså många enskilda förklaringar till att ensamhushållen är fler i länder med hög levnadsstandard. En del är spekulativa och andra mer rimliga.

En viktig slutsats är att ensamhushåll inte har någonting att göra med relationsstatus. Människor i ensamhushåll behöver inte vara singlar utan kan vara i ett särbo-förhållande. Därför går det inte att påstå att 40 procent av svenskarna är ensamvargar eller har sämre förutsättningar till långvariga kärleksrelationer.

Så – lycka till alla ensamvargar med att finna en partner – antingen som gift, sambo eller varför inte som särbo.

Text: Staffan

Bild av [Anders Mejlvang](#) från [Pixabay](#)